

-dialog

- fra tanke til debat

Juli 2024

Indhold i denne måneds A-dialog

- 🌹 Men velfærden er først
- 🌹 Vi skærper ambitionerne som unge-kommune
- 🌹 Velfærd først
- 🌹 Oprøret fra folkeskolen
- 🌹 Refleksioner efter EU-valget
- 🌹 Båltale – Sankthans i Lunden 2024
- 🌹 Et fremtidigt sundhedsvæsen
- 🌹 Tak for valgkampen

Mille Siig Lyngaa fik blomster og invitation til Christiansborg, for at være et af Danmarks 100 velfærdstalenter

Næste A-dialog forventes udsendt ultimo august måned, og har du ideer til indholdet er du velkommen til at kontakte/sendte det til redaktionen:

Viggo Thinggaard: viggot@aof.dk eller Hugo Nielsen: hugo-otto@nielsen.mail.dk

Deadline for stof til næste nyhedsbrev er **fredag den 23. august.**

A-dialog sendes til Midtjyllands Avis.

Men velfærden er først! Af Helle Gade (S), Borgmester i Silkeborg Kommune

På det seneste, har jeg tænkt en del over det nyligt afholdte EU-valg. Det har også fået mig til at tænke, over den vej jeg har gået som borgmester.

De valg jeg har truffet.

Sammen med alle jer i partiet her i Silkeborg Kommune.

Og så har jeg gået og tænkt over vejen frem. Vores undervisningsminister Mattias Tesfaye sagde engang, at danskerne vælger Socialdemokratiet fra, hvis Socialdemokratiet holder op med at løse helt almindelige folks problemer.

Det er jeg meget enig i.

Det er folks helt almindelige problemer, drømme og ønsker, som jeg kæmper for at løse.

Det er gode børnehaver. Det er gode skoler. Det er god ældrepleje. Det er værdige liv for borgere med handicap. Det er plads på fodboldbanen og i håndboldhallen, og mange andre steder.

Det er alle de ting, som er nært og vigtigt for helt almindelige mennesker. For mine naboer. For mine børn. For mine forældre. For mig selv. For de fleste.

Det er derfor, at jeg igennem det seneste år har været i en god, men også skarp dialog med vores parti på Christiansborg, om at vi har manglet midler herude i kommunerne. Det er ikke altid at vi borgmestre er blevet mødt med lydhørhed.

Det har socialdemokratiske borgmestre prøvet før. Det er ikke noget nyt. For 35 år siden var der en række borgmestre på den Københavnske Vestegn, der prøvede at gøre partiets ledelse opmærksom på nogle problemer, som man skulle handle på. Dengang tog det 25 år, før partiets top reagerede. Det kan vi ikke vente på denne gang. Vores parti på Christiansborg har brug for at finde hele vejen hjem til rødderne.

Og heldigvis havde vi socialdemokratiske borgmestre det første møde med vores gruppeformand, Mette Frederiksen, om lige præcis det her d. 17 juni.

Netop for at finde hele vejen hjem til det, som Socialdemokratiet ALTID har stået for. Velfærd Først. Danskerne ved normalt godt, hvor de skal finde vej hen på valgdagen, når det nærer og fornuftige skal understøttes. Når den velfærd, der er aller tættest på, skal hjælpes på vej og sikres.

Så finder de os i Socialdemokratiet, der har været garant for velfærden gennem 100 år. Det er når vi glemmer det, at danskerne vender os ryggen. Det har jeg igen sagt til vores partis ledelse for nylig. Der blev lyttet. Og vi er langsomt begyndt at se resultaterne.

Derfor glæder det mig også meget, at den seneste aftale mellem kommunerne og regeringen har udløst flere penge til den borgernære velfærd. For den foregår herude i kommunerne. Det er her velfærden hører til. På skolerne. I børnehaverne. Hos de ældre. Og hos de sårbare borgere, der har brug for hjælp.

Der er mange, der gerne vil have del i de penge, som vi har i kommunen.

Der dukker mange forslag op i løbet af budgetforhandlingerne.

Nogle vil have flere penge til kultur. Nogle vil have flere konsulenter ansat. Nogle vil bygge store monumenter.

MEN! Her bliver jeg nødt til at stå fast på...

AT VELFÆRDEN KOMMER FØRST!

Det er den vej jeg har gået af indtil nu, selvom økonomien har været meget presset. Og det er den vej jeg kommer til at gå af i fremtiden, nu hvor det hele ser lidt lysere ud. Det lovede jeg under valget i 2021.

Det vil jeg gøre alt for at holde!

Helle Gade var forbi tidl. borgmester Jørn Würtz i anledningen af Jørns 80-års dag.

Vi skærper ambitionerne som unge-kommune Af Dorthe Jensen, formand for Silkeborg Kommunes Arbejdsmarkedsudvalg

Vi står over for en vigtig udfordring: Der er ingen, der ser på de unge i Silkeborg fra alle vinkler – ingen, der virkelig tager ansvar for deres helhedsoplevelse i vores kommune. De føler sig ikke hørt eller set. Det skal vi ændre.

Selvom Silkeborg har oplevet en imponerende vækst, og flere unge strømmer til, ser vi desværre, at færre går i gang med en uddannelse. De seneste års opsving på arbejdsmarkedet har ikke ført til flere unge i job eller uddannelse. Dette er et problem, vi, som socialdemokrater, skal tage alvorligt.

Vores unge er nøglen til fremtiden. De er ikke blot en del af vores samfund – de er fremtiden for vores erhvervs-, kultur- og fritidsliv. For vores velfærd. Derfor skal vi gøre det fedt at være ung i Silkeborg. Sammen med de unge skal vi arbejde på at gøre Silkeborg til et attraktivt sted at bo, uddanne sig og arbejde. Vores ambitioner og indsatser skal overgå det basale kommunale ansvar, og vi skal sikre kvalitet og synergier på tværs af organisationer.

Vi skal kortlægge, hvad det betyder at være ung i Silkeborg – fra folkeskolen til arbejdsmarkedet. Vi skal spørge os selv: Hvordan præsenterer Silkeborg sig for de unge? Hvilke uddannelsesmuligheder har de? Hvilke kulturtilbud tilbyder vi? Hvilke fritidsjob og job er tilgængelige? Hvad efterspørger erhvervslivet?

Silkeborg Kommune har et stort uudnyttet potentiale som en ambitiøs unge-kommune. Undersøgelser viser, at vi halter bagefter og ligger lavt på aktivitetsskalaerne i forhold til at være en attraktiv unge-kommune, der matcher vores størrelse og ambitioner inden for bosætning og erhverv.

Så hvordan gør vi det? Et forslag er at nedsætte et unge og uddannelsespolitisk udvalg, med det formål at styrke Silkeborg som Danmarks bedste by at være ung i. Dette udvalg skal komme med konkrete forslag til forbedringer inden for studiemiljø, fritids- og kulturliv, transportmuligheder, studieboliger og job og uddannelsesmuligheder.

Vi skal se mod kommuner der allerede er attraktive studie- og uddannelsesbyer, og lade os inspirere af deres succeser. Vi skal nedsætte følgegrupper bestående af centrale aktører inden for området – faglige eksperter og de unge selv. Der er masser af muligheder.

Derfor skærper vi ambitionerne som unge-kommune.

God sommer til alle.

Velfærd først

Af Jonas Sivertsen, formand for Silkeborg Kommunes Ældreudvalg

Vi gik til valg i 2021 på Velfærd Først. Det gjorde vi fordi vi er socialdemokrater.

Vi definerede også hvad velfærd er. Det er at passe på Børn, unge, handicappede og ældre. At velfærden kommer først betyder ikke at alt det andet ikke er vigtigt! Men når der skal prioriteres, så er Velfærd Først rettesnoren for socialdemokratiet i byrådet.

Det nyligt overståede Europa-Parlamentsvalg har med alt tænkelig tydelighed vist, at Socialdemokratiet skal huske sit fokus på velfærd. Når vælgerne oplever, at vi begynder at prioritere andre områder højere, så forsvinder de. Dette understøttes af vælgeranalyserne. Vores tidligere vælgere er ikke gået til de borgerlige partier, men til SF. Socialdemokratiet er i vælgernes øjne det parti der passer på velfærden. Vi opfandt velfærden og vi passer på velfærden. Det skal vi huske. Altid!

Lige nu er folkeskolen voldsomt eksponeret i medierne. Først var det problemer med adfærd og nu handler det om faldefærdige bygninger og ældgamle undervisningsmidler. Problematikken er som i resten af landet også virkeligheden i Silkeborg Kommunes folkeskoler. Og oveni er vi en af de kommuner der bruger absolut færrest penge på vores folkeskole. Det er et kæmpe problem.

I Silkeborg Kommune har vi ca. 10.000 folkeskoleelever. Derved har vi ca. 20.000 forældre til børn i folkeskolen. Lige nu begynder forældrene at vågne op. De er blevet opmærksomme på, at deres børn faktisk kunne gå i en bedre folkeskole. Hvis den blev prioriteret højere.

Jeg nævnte i et interview i Midtjyllands avis, at vi som kommune burde kigge på vores prioritering af økonomi. Sådan helt overordnet og prioritere velfærden mere end vi gør i dag. Det var ikke populært hos de borgerlige. For de radikale og de Konservative var ikke enige.

Det der velfærd er da meget sympatisk, som de skriver i deres læserbreve. Men det er mere spændende at bruge kommunens, ja borgenes penge, på et nyt Jorn Museum, flere sagsbehandlere til lokalplaner, så vi kan få flere gule Birch firkanter langs motorvejen og helst også en tom lufthavn i Karup.

Hvis vi glemmer, at det er os folk kigger til, når der skal passes på velfærden, så falder hammeren og vælgerne forlader os. Hvis valgresultatet for Europaparlamentsvalget bliver det samme ved kv25, så får vi kun 5 pladser i byrådet.

Så lad os nu sammen, alle sammen, blive helt skarpe på, at vi socialdemokrater i Silkeborg Kommune passer på velfærden. Det skal både ske i vores beslutninger og i vores kommunikation!

Oprøret fra folkeskolen

Af Kasper Haagen Jensen, byråds kandidat til KV25

I disse uger ser vi oprøret brede sig i folkeskolen. Det plejer at være Danmarks Lærerforening eller Skolelederforeningen, der byder ind, når kritikken af folkeskolens forhold rejses. Som regel uden at der lægges meget mærke til det, eller det udløser de store forandringer.

Men denne gang er det forældrene. De mest ressourcerstærke forældre har i årevis stemt med fødderne og valgt folkeskolen fra for deres børn. Privatskolerne har kronede dage, og i dag går hver femte barn ikke i folkeskolen.

I nogle kommuner er det hvert tredje barn. På landsplan er andelen af elever, der går i privatskole, steget lige så meget i de sidste 15 år som i de forestående 40 år

Rundt omkring i kommunerne nægter skolebestyrelserne at skrive under på skolernes budgetter i disse uger. Og privat fundraising er blevet nødvendig for at få skolebøger og et nyt klatrestativ på legepladsen. For når det gamle er slidt op, så kommer der ikke længere et nyt. Når asfalten i skolegården er slidt op, så skiftes den ikke ud.

Lokalt kigger Silkeborg Kommunes skoler misundeligt på de kommuner, hvor forældrene klager over forholdene. Hvis vi dog bare havde "Aarhus-penge" eller "Viborg-penge" eller "Brøndby-penge" i folkeskolen her i Silkeborg Kommune. Ifølge Kommunernes Landsforening ville vi skulle bruge henholdsvis 30 mio. kr, 60 mio. kr. eller 230 mio. kr. mere om året vores folkeskole her i Silkeborg Kommune, hvis vi skulle op på henholdsvis Aarhus, Viborg eller Brøndby-niveau.

Her i Silkeborg Kommune ser vi nu for første gang siden den store skolestrukturdebat i 2016, at skolebestyrelserne organiserer sig og skriver samlede hørings svar. Det har de lige gjort ift. den nye skolestruktur-debat om specialområdet. Der var man meget kritisk over for økonomien i forslaget.

Og hvis man læser ind i skolebestyrelsernes udtalelse til et budget, hvor der igen er planlagt besparelser helt ude på folkeskolerne i 2025 - nu med over 20 mio. kr, så tror jeg også, at vi vil se oprøret brede sig her til Silkeborg Kommune.

Hvis det da ikke allerede er her.

Forældrene organiserer sig. De har fået øje på, at Silkeborg Kommune ifølge Kommunernes Landsforening ligger i "Bund-7" (nr. 92 af 98 kommuner) når det gælder finansiering af den lokale folkeskole. Det har de svært ved at matche med, at vi med vores socioøkonomi burde ligge nr. 79 og have 60 mio. kr. ekstra at lave skole for - hvert år. Fremover. Det svarer til 100 lærere og pædagoger ekstra til Silkeborg Kommunes børn.

På valgnatten i 2017 besluttede et enigt byråd, at skoleområdet i Silkeborg Kommune skulle op og ligge nummer 49 blandt alle landets kommuner ift. finansiering. Her 7 år efter ligger vi nummer 92. Vi har flyttet os 3 pladser. Så vi er langt bagefter ambitionerne fra dengang.

Når man ser sådan et tal på 20 mio., så kan det jo godt være svært at gøre op... hvad betyder det for skolerne? Der kan ikke spares mere på skolebøger, licenser og fagsystemer. Priserne på flere af disse er for øvrigt fordoblet de seneste år. Skolerne kan ikke længere bruge den lokale bustrafik, når man skal på tur, så en tur ude fra landet og ind til Silkeborgs kulturtilbud koster 2500 kr. pr. gang.

Så tilbage er der kun at spare på løn - de ansatte. Lærerne og pædagogerne. 20 mio. kr. svarer til 35-40 lærere og pædagoger mindre i Silkeborgs skoler. På en helt almindelig skole med 500 elever betyder det, at der mangler ca. 2 lærere, når skoleåret 25/26 starter. Det er oven i den lærer, der lige er blevet fyret op til skoleåret 24/25, på grund af sidste års besparelser. Og den lærer der blev fyret op til skoleåret 23/24.

Som en af skolebestyrelserne skrev til Skoleudvalget, op til deres budgetmøde sidste fredag: "Den almene skole i Silkeborg kan ikke holde til flere besparelser."

Jeg håber på, at vores byrådsgruppe og borgmester går til budgetforhandlingerne for 2025 med folkeskolen i centrum, når de ekstra 50 mio, som regeringen har sendt til Silkeborg Kommune i 2025, skal fordeles.

Det tror jeg i hvert fald er vores regerings klare forventning.

God sommer til jer alle sammen.

Grundlovs-emeddag på Sejs Skole, med besøg og oplæg fra borgmester Helle Gade.

Refleksioner efter EU-valget

Af Viggo Thinggaard, formand for Socialdemokratiet i Silkeborg Kommune

I dagens politiske virkelighed slås alle partierne om de samme vælgeres gunst: Vi almindelige danskere, den store gruppe med mellemindkomsterne, hvis livsvilkår stort set er de samme. Og det er et godt stykke over halvdelen af befolkningen.

Nogle partier bejler derudover til de mest privilegerede, mens andre bejler til de mindst privilegerede i samfundet. Man alle er enige om at slås om den almindelige danskers gunst.

Derfor oplever man også ofte at partierne ikke er særligt uenige, og de skændes ofte om hvilken "teknisk" indretning løsningen på en given sag skal have.

Ja vores ideologi i Socialdemokratiet bliver ofte tilsidesat i forhold til den "tekniske" løsning. Og det er ikke godt, og måske er det én af de udfordringer vil som parti står overfor. Vi har glemte vores politiske værdier i vores politiske arbejde. Som jeg ser det, bliver vi nødt til at have et yderligere fokus på dette, og lade vores værdigrundlag være indgangen til vores politiske arbejde – lokalt, regionalt og centralt.

Det er også den tilgang vi skal have i dialogen og samtalerne med borgerne, og dermed også i langt større udstrækning invitere dem ind, og være med til at udvikle vores politik og tilgangen til et givent politisk emne eller tema.

Det er et af de temaer som vi har fokus på, bl.a. i forbindelse med udarbejdelsen af vores lokale valggrundlag til KV25. Og vi vil gøre det ud fra en ide om, hvad det er for en kommune, vi godt kunne tænke os at leve i.

Vi skal ikke komme med et bud på, hvordan vi bedst behager de særlige ombejlede vælgere. I stedet for skal vi diskutere politik med det sigte at skabe en sammenhængende kommune, og gøre det på en måde, som er ansvarlig over for vores børn og børnebørn. Den politiske samtale og formuleringen af den konkrete politik skal tilbage i det repræsentative demokratis ramme. Det er ikke lobbyisternes netværk, der skal styre vores politiske retning.

Jeg tror på, at Socialdemokratiets fremtid ligger gemt i holdningsmæssige debatter med befolkningen frem for administrative rutiner.

Den holdningsbetonede debat skal igen indtage sin naturlige plads i det offentlige rum mellem politikerne og befolkningen. Og vi skal som parti være klar på vores politiske synspunkter, så man også klart kan se hvilken vej vi vil gå. Og hvad forskellen er på os, og de andre partier. Og det skal stå lysende klart for befolkningen – både centralt, regionalt og lokalt.

Vi skal gå i en dialog med befolkningen på en meget stærkere, lyttende og inddragende måde end vi gør i dag. Og vi skal genskabe evnen til at fortolke og forklare vores politik til den brede befolkning.

Socialdemokratiet i Silkeborg kommune starter efter sommerferien processen med udarbejdelsen af vores valggrundlag KV25. Og det vil blive en åben proces, hvor alle har mulighed for at deltage.

God sommer.

Båltale – Sankthans i Lunden 2024

Af Kristian Stride, byrådsmedlem

Godaften alle sammen, og tusind tak fordi jeg må komme her og tale – tale om Sankt Hans, tale om fællesskaber, om det at være fra Silkeborg, og om det at værne om vores alles traditioner.

Men I må undskylde, det plejer jeg altid at starte med at sige. Nogle gange bliver det nemlig lidt skørt – og nogle gange, når jeg skriver taler, ja, så ender jeg i mange hjørner af virkeligheden. Sådan er jeg. Det er lidt skævt – det håber jeg, I er med på.

Så står vi her igen omkring bålet, som mennesker har gjort det i flere tusinde år, og fejrer årets længste dag.

Sådan kunne en god start på en båltale godt lyde, for der findes vel ikke noget mere dansk end Sankthansbålet i den lyse sommeraften, eller noget mere dansk end børnenes spænding, når flammerne når heksen om lidt.

Vi kommer om lidt til at mindes alle de indre billeder og stemninger fra de forgangne år. Vi kommer til at stå med vores børn, kærester, venner eller ægtefæller i hænderne, når der tændes op i bålet – og vi kommer til at mærke varmen. Det er sommer nu, og hvor er det bare fedt, for sommeren og juni kan bare noget helt særligt – vi bliver bare en lille smule mere danske på sådan en aften som i aften.

Men der er bare det der med Sankt Hans, at når sandheden skal frem, er Sankt Hans' oprindelse ikke spor dansk. Vi er slet ikke dem, der har startet traditionen. Bare navnet Sankt Hans – ja, her refereres til Johannes Døbereren – og så er vi helt tilbage til Jesu fødsel. Midsommeren som naturfænomen er nordeuropæisk. De lyse dage og nætter fejres f.eks. overalt i Skandinavien, England, Irland og tilmed Østrig!

Heksen på bålet er en tysk tradition. Det er derfor, vi sender heksen til Bloksbjerg en gang om året, for Bloksbjerg ligger jo i Tyskland. Det vil altså sige, at når vi har sagt Sankt Hans, bål og heks og kigget os selv tilbage over skulderen, så har vi allerede været i Mellemøsten, Tyskland og flere steder i Skandinavien. Og produktet er det ypperste i det, vi kalder dansk kultur – det danske særpræg – og Danmark, når det er dejligst! Vi har altid været gode til at låne fra andre kulturer og gøre det til vores eget, og det er der altså ikke noget galt i, slet ikke. I dag er der mange andre, der forsøger at efterligne os i Danmark, når vi taler om demokrati, lykke – og det lille ord, som mange har forsøgt at oversætte uden held – HYGGE.

MEN hvad er det så i grunden, der får os til at møde op her i aften? Hvad er det for nogle urdrifter, der får os alle til at stimle sammen år efter år? Ja, hvorfor sidder vi ikke bare hjemme med hver vores egen lille flamme og varmer den indre fodboldglød foran fjernsynet?

Er det mon den kulinariske oplevelse af kolde fadøl og brændt snobrød? Eller er det lugten af røg, der hænger i tøjet, når vi kommer hjem? Nej, det er fællesskabet og samværet og

ønsket om at dele gode oplevelser med andre i det lokale fællesskab i Silkeborg. Det er det, der trækker – det er vores fællesskab.

Når jeg tænker på Sankt Hans, dukker der billeder op af malerier fra Skagen strand og bålaftener fra min barndom, eller måske bare mindet om Sankt Hans fra sidste år her i Lunden. Der var nemlig afbrændingsforbud – det var lidt fesent, men det var godt, det ikke blev aflyst – for vi må ikke aflyse den kultur der skaber grobunden for vores fællesskaber.

Et Sankt Hans-bål kan brænde, og et menneske kan brænde for noget. Jeg kunne tale længe om det at brænde for noget i politik, noget med psykiatri, mennesker i udsatte positioner og i særdeleshed om, hvorfor kultur er velfærd. Men i aften vil jeg gerne sætte fut i noget af det helt almindelige, det jordnære og det, der binder os sammen som mennesker på det helt nære plan – det, der gør os til sådan nogen, der bor i Silkeborg, eller endnu mere virkelighedsnært, sådan nogen, der går til Sankt Hans her i Lunden.

Mon ikke vi alle sammen er sådan nogle, der elsker fællesskabet, og vi nyder i den grad godt af, at vi har sådan nogle som Claus Friis og AOF i byen, der gang på gang stiller op og giver os mulighed for at samles og være en del af noget, der er større end os selv? Jeg ved, at der er mange mennesker omkring sådan en aften, og der er rigtig meget frivillighed på spil – skal vi ikke lige give en hånd til Claus Friis og AOF og alle de kræfter, der får det her fællesskab i aften til at blive virkeligt?

Men tilbage til i aften, tilbage til dette fællesskab, om det at forpligte sig, at binde bånd til at være en del af en tradition. For at binde sig til traditioner og fællesskab, ja, det er et bånd, der binder os – men det gør ikke noget at være bundet af noget, der binder os sammen.

Men hvor er det godt, at Sankt Hans ligger i juni – for ser vi på juni sådan lidt antropologisk og menneskeligt, ja, så giver det ret god mening, at Sankt Hans ligger i juni, ja altså ud over at det nu engang er det, den gør. Man er bare i et særligt godt humør i juni. Det har lige været forår, og sommeren er startet – det er ved at blive godt vejr, alle ting er blevet smukkere, man ser alt det smukke i alle ting. Ens kone er bare smukkere i juni. Kig lige på den, der sidder ved siden af – kan I ikke se det? Sådan er juni, sådan er sommeren.

Sommeren er også: "Skal vi lige drikke en øl?" siger en nabo, man ikke kender så godt, eller en kollega spørger, om man vil med ud og drikke en kop kaffe – og vi siger JA, ja til mange ting i juni, fordi vi alle bare bliver lidt yngre og lidt smukkere i solen.

Og i aften er bare en af de aftener, der gør livet en lille smule smukkere, der gør vores fællesskab en lille smule stærkere – og om lidt, når vi står ved bålet, gør det også vores fællesskab en lille smule varmere.

Men – varmen, som ved bålet senere, er en varme, der kommer udefra. Rejs jer lige op – tag hinanden i hænderne. ....mærk lige efter..... Det er ægte varme, I kan mærke nu igennem jeres hænder, og den kommer indefra. Nu er I bundet af sommerens hjerter, så varme, så glade.

Ha' en helt fantastisk Sankt Hans – tak for ordet.

Et fremtidigt sundhedsvæsen Annette Roed, medlem af Regionsrådet.

Endelig kom Sundhedsstrukturkommissionen med sine bud på, hvordan sundhedsvæsenet bedre kan komme til at hænge sammen for at skabe bedre forhold for patienterne.

Kommissionens opgave var at komme med nogle modeller, der rummer følgende:

- Et sundhedsvæsen, der er sammenhængende og samarbejder på tværs af fagligheder og geografi.
- En opgavefordeling i sundhedsvæsenet mellem sygehuse og det nære sundsvæsen, der sikrer, at patienten kommer i centrum og får en sammenhængende plan for behandling.
- Nedbragt uligheden i sundhedsvæsenet – både geografisk og socialt.

Efter et års arbejde kom forslagene fra Sundhedsstrukturkommissionen endelig forleden. I korthed kan de tre forslag skitseres på denne måde:

1. 8-10 sundheds- og omsorgsregioner med mellem 21 og 25 direkte valgte politikere og med ansvar for store dele af det nuværende kommunale sundheds- og ældreområde
2. Statslig styring af sundhedsvæsenet med professionel bestyrelse og 8-10 administrative enheder. Stort set som den model, som Lars Løkke Rasmussen tidligere foreslog
3. 3-5 sundhedsregioner med mellem 31 og 41 direkte folkevalgte afhængigt af størrelse. Evt. med ansvar for udvalgte dele af de nuværende kommunale sundhedsopgaver.

I to af de tre modeller er der folkevalgte, men mellem de to modeller er der meget forskel. På folkemødet hørte jeg ingen, der var begejstret for model to, der kan risikere at medføre . I model et skal der ske meget store forandringer, der vil betyde lang tids usikkerhed og i model tre kan der i princippet arbejdes videre med de regioner, der er, hvis de 5 regioner bibeholdes. Der er ikke den store interesse for at skabe tre regioner, idet de simpelthen vil blive for store til, at man kan skabe effektive enheder. Men hvis der bygges videre på model 3, skal der derforuden tillægges opgaver, for at målet med at skabe sammenhængende patientforløb kan opnås. Transaktionskonsekvenserne og - omkostningerne er meget forskellige, og det kan også komme til at have betydning for, hvilken model regeringen skruer sammen.

Kommissionen anbefaler desuden 6 tværgående anbefalinger (mine korte kommentarer i kursiv):

1. Kapacitetsudvidelse og ændret organisering af det almenmedicinske tilbud. En betydelig kapacitetsudvidelse af det almenmedicinske tilbud (dvs. praktiserende læger og almenmedicinske lægeklinikker) inden for rammerne af en ændret organisering. *Planerne for nyorganisering af det almenmedicinske felt er ret spændende. For kommissionen lægger op til et opgør med, at al fremskridt i det nære sundhedsvæsen kun kan aftales i overenskomsterne. Forslagene går bl.a. på, at opgaverne i almen praksis skal fastlægges af nationale myndigheder, og at der kan være et differentieret patienttal for lægerne afhængig af, hvor meget behandling lægens patienter har brug for.*
2. Ny organisering af arbejdet med digitalisering og data i sundhedsvæsenet, der skal være med til at sikre større national beslutnings- og eksekveringskraft og fælles

prioritering og retning for digitalisering og brug af data i sundhedsvæsenet. *Fordele ved denne model er bl.a., at der sikres tilstrækkelig basis for de store, nødvendige strategiske investeringer i IT og teknokogi og brug af data i sundhedsvæsenet. Ulemper kan være, at der bliver for stor træghed i udviklingen af løsninger, der passer til lokale forhold.*

3. En national sundhedsplan skal sætte en strategisk retning for tiltag, der sikrer tilpasning af ressourcefordelingen mellem både det primære og sekundære sundhedsvæsen og geografisk på tværs af landet. *Dette for at sikre, at man har adgang til relevante sundhedstilbud uanset hvem man er og hvor man bor i landet.*
4. Psykiatrien integreres organisatorisk med det samlede sygehusvæsen, for at understøtte en styrket sammenhæng for den enkelte og et løft af kvaliteten i den tværgående indsats for mennesker med psykiske lidelser. *Den model kan måske sikre bedre lighed i behandlingen af fysiske sygdomme hos mennesker med psykiske udfordringer, men der er også risiko for, at psykiatrien kommer til at drukne i fht de fysiske sygdomme. Det skal der tages højde for.*
5. Tilpasning af de organisatoriske rammer for de praktiserende speciallæger, der skal understøtte en effektiv brug af de samlede speciallægeressourcer i omstillingen af sundhedsvæsenet. *Forslaget går på, at der skal være en national ramme, som sikrer god geografisk fordeling og effektiv brug af speciallægerne i hele landet samt prioritering af de patienter, der har størst behov.*
6. På baggrund af de politiske beslutninger om den fremtidige struktur for sundhedsområdet oprettes et reformsekretariat under indenrigs- og sundhedsministeren, som med afsæt i en national implementeringsplan følger implementeringen af de enkelte initiativer og understøtter den decentrale implementering.

Danske Regioner har taget positivt imod kommissionens rapport og betoner især, at det er nødvendigt, der bliver et sammenhængende sundhedsvæsen, hvor ansvaret for patienterne er entydigt anbragt. Det er min forventning, at Region Midtjylland vil lægge sig ganske tæt op ad Danske Regioners hørings svar, fordi vi er enige i Danske Regioners hovedfokus. Desuden vil der være behov for, at Folketinget også tager stilling til, hvor regionens opgaver ud over sundhedsvæsenet (socialområdet, præhospitalet, indkøb, apoteksfunktion, miljø, klima, transport og uddannelse m.fl.) skal placeres.

Kommissionens rapport var naturligvis det store samtaleemne i mange af Folkemødets debatter. Den almindelige holdning er, at regeringen i deres politiske model for ny organisering af sundhedsvæsenet vil plukke i kommissionens anbefalinger og dermed skabe en helt fjerde model.

Rapporten er nu sendt i høring, og høringsprocessen varer frem til 6.8., hvorefter Folketinget vil drøfte planen videre. Der er en klar forventning hos alle om, at der vil være truffet politisk beslutning om ny organisering af sundhedsområdet inden årsskiftet. Det bliver meget spændende, hvilken model Folketinget lægger sig fast på, og hvad vi derefter skal gå til valg på i 2025.

God og spændende sommer til alle.

**Tak for valgkampen – nu smøger jeg ærmerne op
for et fair og grønt Europa
Af Niels Fuglsang, Medlem af Europa-Parlamentet**

Kære Socialdemokrater i Silkeborg Nord og Syd-kredsene,
Ved valget den 9 juni opnåede Socialdemokratiet tre mandater - og vi i Region Midtjylland - kom ind som nummer 2 med 29.135 stemmer på mig. Det har ladet sig gøre med jeres hjælp og det er jeg meget taknemmelig for. Alle de valgplakater I har sat op, og flyers i har omdelt, og de mennesker i har spredt ordet til. Det nytter det hele.

I de to Silkeborg kredse stemte 1.463 mennesker personligt på mig.

Det er en fremgang siden sidst. Og jeg vil gøre hvad jeg kan for at leve op til tilliden.

Socialdemokratiet har stået langt bedre end vi gjorde ved valget den 9. juni. Faktisk fik vi et rigtig træls resultat på landsplan med 15,6 procent af stemmerne. Det kan som Mette Frederiksen har sagt betragtes som et vink med en vognstang, og som noget vi skal tage alvorligt ift. vores politik. Jeg ved der bliver tænkt grundigt over dette nu. Det er der brug for.

Jeg synes, vi i Midtjylland førte en valgkamp vi kan være stolte over. Vi har haft fokus på den grønne omstilling, social retfærdighed og kamp mod skattely, og dyrevelfærd, særlig spørgsmålet om at få stoppet de lange dyretransporter som koster dyrene og vores arbejdspladser dyrt. Det er spørgsmål som jeg nu vil gøre hvad jeg kan for at føre frem i Parlamentet så vi kan sætte handling bag ord. Det arbejde starter nu, hvor vi er ved at forhandle poster i Udvalg. Her går jeg efter udvalg hvor jeg netop får indflydelse på disse spørgsmål.

Som I sikkert bemærkede havde vi i valgkampen også en mediestorm omkring spørgsmålet om energirenovering af boligmassen. Vi Socialdemokrater har som alle andre partier (Enhedslisten, SF, Radikale Venstre, Venstre, og Konservative) på nær Dansk Folkeparti stemt for at man inden for en årrække skal have opgraderet de boliger der har de laveste energiklasser (F og G) for netop at sørge for at de mennesker, der bor i disse huse kan få mindsket deres energiregning (og samtidig er det nødvendigt i vores klimaindsats). Det er et arbejde der er igang, og det er et arbejde som staten og EU støtter med forskellige puljer og indsatser. Det siger jeg i artiklen hos DR. Desværre blev det i overskriften fremstillet som om det handlede om at sende en regning til boligejerne - selvom politikken handler om det modsatte: at hjælpe boligejerne. Debatten gik op i en spids i de sidste dage i valgkampen, og det må vi - inklusiv mig selv - også lære af. Hvis I vil tale med mig om dette, er I velkomne til at sende mig en mail, så skal jeg nok vende tilbage: niels.fuglsang@ep.europa.eu.

Jeg glæder mig til at komme igang med arbejdet. Vi har meget at gøre og vi skal fremad for at sikre en fair grøn omstilling, der gør os uafhængig af fremmede magter, en hårdere politik mod skattely og et stop for de lange dyretransporter. Og jeg glæder mig til at se jer igen og diskutere det hele med jer.

Mange hilsner - Niels Fuglsang

God sommer

